

Arrest

nr. 177 902 van 18 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 juli 2016 met referentnummer 62780.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 augustus 2016.

Gelet op de beschikking van 22 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige vijfde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet.

De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 113.412 van 6 november 2013 omdat geen geloof werd gehecht aan zijn profiel als werknemer bij het internationaal transportbedrijf Nawi Naseri noch aan zijn werk voor het Afghaanse departement voor drugsbestrijding, waaruit zijn problemen voortvloeiden. In het kader van zijn tweede asielaanvraag besliste de commissaris-generaal tot een weigering

van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag omdat de nieuwe elementen die hij aanhaalde niet geloofwaardig werden bevonden. Tegen deze beslissing stelde verzoeker geen beroep in bij de Raad waardoor deze definitief is geworden en als vaststaand dient te worden beschouwd. Zijn derde asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 140.379 van 5 maart 2015 omdat geloof kon worden gehecht aan de door hem aangehaalde problemen. Verzoeker zijn vierde asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 156.641 van 18 november 2015. Bovendien werd er toen ernstige twijfel geuit omtrent zijn Afghaanse herkomst.

Ter ondersteuning van zijn huidige asielaanvraag legt verzoeker volgende documenten neer: foto's van zijn broer die gekwetst is door onbekenden die op zoek waren naar verzoeker, alsook een videofragment over zijn verzorging, een bevestigingsdocument vanwege de provincieraad in verband met zijn problemen, documenten om zijn afkomst uit een meer gegoede familie te staven namelijk foto's en videofragmenten van het huwelijksfeest van zijn broer in Dubai, zijn broer zou getrouwd zijn met de dochter van parlamentslid N. F. van wie hij een foto neerlegt, alsook een foto van zijn broer die door N. F. gefeliciteerd wordt, beelden van zijn aanwezigheid op feesten in Afghanistan en foto's van hem op het huwelijksfeest van zijn twee zussen en een begeleidend schrijven van zijn advocaat.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke

punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4.1. Aangezien reeds in het kader van verzoeker zijn vorige asielaanvragen bij 's Raads arresten nrs. 113.412 van 6 november 2013, 140.379 van 5 maart 2015 en 156.641 van 18 november 2015 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoot in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

4.2. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Hij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het uitgebreid uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het op algemene wijze formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de bevindingen van de commissaris-generaal), waarmee hij deze bevindingen niet ontkracht of weerlegt.

De Raad merkt op dat aan documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij niet zomaar een brief van een kennis of vrienden heeft neergelegd, maar een brief van de provincieraad, merkt de Raad op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat: "U legt een brief van de provincieraad te Herat neer, waarin zij uw probleem bevestigen. De authenticiteit van deze brief valt echter maar moeilijk te verifiëren. Een dergelijk document kan immers door om het even wie, om het even waar en om het even wanneer opgesteld zijn. Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg hebben documenten enkel de kracht om geloofwaardige verklaringen te ondersteunen. Gezien de in uw eerdere asielaanvragen aangetoonde ongeloofwaardigheid van deze door u beweerde problemen, heeft dit attest op zich niet de kracht om uw algehele geloofwaardigheid in dit verband te herstellen."

Verzoeker haalt aan dat zijn broer is aangevallen door onbekenden en ter staving voor zijn vrees foto's heeft neergelegd van zijn broer. Uit de bestreden beslissing blijkt dat: "Zo zijn er op de eerste plaats de documenten gelinkt aan uw bewering dat uw broer E.(...) aangevallen werd door onbekenden die in feite op zoek waren naar u. Reeds in uw derde asielaanvraag werd geoordeeld dat dit probleem volledig voortvloeit uit uw werkzaamheden bij het departement van drugsbestrijding. Ter zake dient benadrukt te worden dat uw werkzaamheden voor dit departement ongeloofwaardig werden bevonden."

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop

in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 18 augustus 2016, voert verzoekende partij aan dat zij sinds 2011 in België is en dat er aanvankelijk geen twijfel was over haar afkomst. Zij vervolgt dat vanaf de derde asielaanvraag plots geen geloof meer werd gehecht aan haar nationaliteit en haar herkomst. Zij vraagt zich af of het mogelijk is dat zij drie jaar zou kunnen liegen over haar afkomst en nationaliteit. Zij wijst er op dat door haar zeer veel bewijzen werden toegevoegd aan haar dossier waaruit ontegensprekelijk blijkt dat zij afkomstig is uit Afghanistan, zoals een bevestiging door de provincieraad. Zij spreekt bovendien de taal die gesproken wordt in Herat, en dit terwijl in haar vierde asielaanvraag de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde dat zij niet afkomstig is uit Herat. Verzoekende partij vervolgt dat een Vlaams koppel het huwelijk heeft bijgewoond van een broer, en dat ook uit het huwelijk van haar broer I. in Dubai blijkt dat zij afkomstig is van een welgestelde familie. Verzoekende partij besluit nog dat zij terecht is gekomen in een vicieuze cirkel nu haar Afghaanse nationaliteit niet wordt aangenomen.

De Raad wijst erop dat in het kader van verzoekende partij haar vorige, vierde asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 156 641 van 18 november 2015 werd vastgesteld dat zij er niet in slaagt haar Afghaanse afkomst aannemelijk te maken : *“Gelet op het voorgaande, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt zijn Afghaanse afkomst aannemelijk te maken. De asielinstanties mogen nochtans van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.”*

Verzoekende partij haar huidig algemeen betoog waarbij zij zich afvraagt of het wel mogelijk is dat zij drie jaar zou kunnen liegen over haar afkomst en nationaliteit, en algemene opmerking dat zij de taal spreekt die gesproken wordt in Herat, wijzigt niets aan het voorgaande. De Raad kan thans slechts vaststellen dat verzoekende partij haar kennis over haar beweerd land van herkomst dermate slecht is dan geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerd afkomst uit Afghanistan vermits zij geenszins middels geloofwaardige en coherente verklaringen haar nationaliteit aannemelijk maakt.

Verzoekende partij oppert ter zitting dat zij zeer veel bewijzen heeft aangebracht waaruit ontegensprekelijk blijkt dat zij afkomstig is uit Afghanistan, zoals een bevestiging door de provincieraad. Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt echter de grond in de beschikking waar met betrekking tot die door haar aangebrachte brief van de provincieraad als volgt wordt vastgesteld: *“Waar verzoeker aanhaalt dat hij niet zomaar een brief van een kennis of vrienden heeft neergelegd, maar een brief van de provincieraad, merkt de Raad op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat: “U legt een brief van de provincieraad te Herat neer, waarin zij uw probleem bevestigen. De authenticiteit van deze brief valt echter maar moeilijk te verifiëren. Een dergelijk document kan immers door om het even wie, om het even waar en om het even wanneer opgesteld zijn. Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek*

door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg hebben documenten enkel de kracht om geloofwaardige verklaringen te ondersteunen. Gezien de in uw eerdere asielaanvragen aangetoonde ongeloofwaardigheid van deze door u beweerde problemen, heeft dit attest op zich niet de kracht om uw algehele geloofwaardigheid in dit verband te herstellen.”

Verzoekende partij argumenteert voorts dat een Vlaams koppel het huwelijk heeft bijgewoond van een broer, en dat ook uit het huwelijk van haar broer I. in Dubai blijkt dat zij afkomstig is uit een welgestelde familie, en ze legt dienaangaande ter terechtzitting middels een aanvullende nota enkele stukken neer, met name een schrijven van het Vlaamse koppel G.H. en J.N. en een zestal foto's van het huwelijk van haar broer, waarop het koppel en o.a. ook verzoekende partij haar broer E.F. te zien zijn.

De argumentatie van verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt hetgeen in de bestreden beslissing omtrent dit huwelijksfeest en haar beweerde afkomst uit een voorname en welgestelde familie wordt vastgesteld, met name: *“Dit brengt ons bij de documenten die u voorlegt om te staven dat u uit een zeer voorname en welgestelde familie komt. Behalve de vaststelling dat u dit element pas voor de eerste keer aanbracht in uw derde asielaanvraag tijdens uw gehoor op het CGVS zelf, dient er ook op gewezen te worden dat u doorheen uw verschillende asielaanvragen zeer tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd hieromtrent. Heden legt u een filmfragment neer van het huwelijk van uw broer E.(...) in Dubai. Dit om aan te tonen dat uw familie wel degelijk zeer welgesteld is, want – zoals uw advocaat het in zijn begeleidend schrijven stelt – trouwen enkel zeer rijke Afghanen in Dubai. Zelf verklaarde u op de DVZ echter dat uw broer E.(...) in Dubai huwde omwille van de dreiging waaronder hij in Afghanistan leefde (Verklaring Meervoudige Aanvraag d.d. 12/04/2016, n° 21/1). Wat ook de reden is waarom deze persoon in kwestie in Dubai huwde, ook hier dient er op gewezen te worden dat u uw beweerde bloedband met de bruidegom op geen enkele wijze kunt objectiveren. Bijgevolg kunt u evenmin uw beweerde (schoon)familieband met de politicus Nisar Faizi staven. Ook de foto's van Nisar Faizi zelf en de felicitatie door deze persoon op Facebook aan de persoon die u uw broer noemt, kunnen op geen enkele wijze uw beweerde familieband met deze personen objectiveren. Hetzelfde geldt overigens voor de beelden waarop uzelf te zien zou zijn op het trouwfeest van uw zussen. Overigens, zelfs indien u deze familieband(en) wel zou staven, dan nog blijkt nergens uit uw verklaringen noch uit die van uw advocaat dat dit element een concrete vrees of risico bij terugkeer met zich meebrengt die tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen leiden.”*

Verzoekende partij haar argumentatie wijzigt hoe dan ook niets aan het besluit in 's Raads arrest nr. 156 641 van 18 november 2015 dat zij haar herkomst uit Afghanistan niet aannemelijk maakt. Waar verzoekende partij nog stelt dat zij stukken neerlegt en een getuigenverklaring van een Vlaams koppel, wijst de Raad er vooreerst op dat de getuigenverklaring en de foto's geen officiële documenten zijn en dat niet betwist wordt dat deze vrienden van verzoekende partij deelgenomen hebben aan een huwelijksfeest van een familielid van verzoekende partij die in Amerika woont. Dat daaruit de nationaliteit van verzoekende partij niet kan worden afgeleid, noch de precieze familieband.

De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij of zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, kan niet volstaan met een verwijzing naar algemene rapporten over de toestand in het land van herkomst, maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met een ongeloofwaardig relaas en vage en niet aannemelijke of geloofwaardige verklaringen en zonder bewijs van de voorgehouden afkomst en (huidige) nationaliteit, maakt verzoekende partij zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene stelling dat zij terecht is gekomen in een vicieuze cirkel nu haar Afghaanse nationaliteit niet wordt aangenomen, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 18 augustus 2016 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS